

at de selv vilde bekoste denne for dem ret betydelige Udgift til Motorer til deres Joller. Nu er det godt, synes jeg, at man fra Statens Side kommer dem i Møde, og jeg tror, at den Ordning, som vi fra Socialdemokratiets Side foreslaa, vil være heldigere end den, der er foreslaaet fra Ministeriets Side, og jeg tror ogsaa, den i langt højere Grad vil tilfredsstille Lodserne end det Forslag, der foreligger fra Ministeriets Side.

Saa er der kun de af Ordføreren omtalte tre Spørgsmaal om Lønningstillægene. Den ærede Ordfører har jo egentlig motiveret disse Forslag saa godt, at jeg kan ikke gøre det bedre. Det vidner jo om, at man fra alle Sider er enig om, at disse Folk bør have de Lønningstillæg, som den afgaaede Marineminister har foreslaaet. Det er billigt og rimeligt at give Politibetjentene i Nyboder disse Lønningstillæg paa 4,300 Kr. af Hensyn til, at de nu have saa smaa Lønninger, af Hensyn til, at man har forbedret Underofficerslønningerne, og af Hensyn til, at f. Eks. Københavns Politi er bedre lønnet end Nyboders Politi. Man vil vanskelig kunne sige noget til Forsvar for at nægte disse Folk de meget beskedne Lønningstillæg, som det her drejer sig om. Det er en Snes Familier, som ville faa Gavn af de foreslaaede 4,300 Kr. Det samme gælder om de 6, jeg havde nær sagt ulykkelige Hornblæsere, for hvem der er foreslaaet et Tillæg af 200 Kr. til hver. Det er Folk, som ved en Fejltagelse ikke kom med, men som burde have været tagne med, den Gang Lønningsloven for Underofficerer blev given, og jeg synes, at naar Rigsdagen har gjort sig skyldig i en Fejltagelse, er det ikke mere end dens Pligt og ikke mere, end hvad der er rimeligt og billigt, at vi søge at redressere denne Fejl og give dem det Tillæg, her er Tale om.

Saa er der endelig Lønningstillægene paa 20 Øre om Dagen, der skulde komme 550 faste Arbejdere paa Orlogsværftet til gode. Det vil betyde et aarligt Løntillæg for hver af disse Arbejdere paa 60 Kr. og en samlet Udgiftshøjelse for Statskassen af 33,000 Kr. Dette Forslag er stillet af den afgaaede Marineminister, og det er tiltraadt af os to Socialdemokrater, medens Udvalgets øvrige 13 Medlemmer

ikke have villet tiltræde det. Vi vide jo, at Forslaget var fremme i Fjor. Det lykkedes ikke at faa det gennemført, men man var i Fjor fra alle Sider — det tror jeg at turde udtale — enig om, at Sagen ikke dermed skulde være endelig afgjort, men at den skulde rejses igen. Og jeg tror at kunne udtale her, at blandt disse 550 Arbejdere, der her er Tale om, har man sikkert ventet, at i Aar skulde de ikke blive skuffede, at i Aar skulde de faa dette Lønningstillæg. Det er Folk, der leve under meget smaa Kaar; mange af dem have kun en Dagløn paa lidt over 2 Kr. til lidt over 3 Kr., og for hvem 20 Øre mere om Dagen betyder ikke saa lidt. Forslaget er stillet af den afgaaede Marineminister, og jeg vil tillade mig at spørge den nuværende Marineminister, om han ikke paa dette Punkt vil vedgaa Arv og Gæld efter den foregaaende Marineminister, om han ikke vil gøre dette Forslag til sit, saaledes at det kunde blive gennemført. Ganske vist er der ingen andre, der i Øjeblikket raade over dette Forslag end Flertallet, idet det har stillet et Underændringsforslag, som vel maa komme til Afstemning. Jeg vil da henstille til den ærede Ordfører, om det ikke var muligt at tage dette Underændringsforslag tilbage, saa at Sagen kommer frem til fornyet Overvejelse til 3die Behandling. Men hvis den ærede Ordfører ikke mener at kunne det, føler jeg mig overbevist om, at dette Underændringsforslag om at nægte de 20 Øre bliver vedtaget, men jeg haaber, at denne Nægtelse ikke skulde være et endeligt og afgørende Svar, men at ærede Medlemmer ville stemme under den Forudsætning, at Sagen bliver tagen frem til fornyet Overvejelse til 3die Behandling, saa at det maa lykkes at finde en eller anden Udvej.

Den ærede Ordfører gør jo gældende, at det ikke er muligt at gaa med til disse 33,000 Kr., fordi det vil betyde, at Status quo forrykkes. Jeg synes nu ikke, man saa bestemt skal holde paa en saadan Doktrin, for andet er Talen om Status quo ikke, og det staar for mig som en meget uheldig Doktrin; det er som en Klods, man har bundet om Benene paa sig, saa at man har taet sin Bevægelsesfrihed. Jeg tror ikke, det nytter noget at henstille til Ministeren, at han skal finde